

Bruksela, 4 października 2018 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0108(COD)

12856/18

JAI 971
COPEN 336
CYBER 223
DROIPEN 149
JAIEX 128
ENFOPOL 491
DAPIX 303
EJUSTICE 131
MI 690
TELECOM 324
DATAPROTECT 207
CODEC 1606

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Nr poprz. dok.: 12115/18

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych
– Debata orientacyjna

1. W czerwcu 2016 r. Rada wezwała do wypracowania wspólnego podejścia UE do usprawnienia wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w cyberprzestrzeni. W szczególności wezwała do wypracowania środków, które usprawnią współpracę z usługodawcami spoza UE oraz zapewnią organom ścigania i wymiaru sprawiedliwości sprawne środki uzyskiwania elektronicznego materiału dowodowego. Po szeroko zakrojonych pracach na szczeblu eksperckim oraz konsultacjach z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami Komisja przedstawiła w kwietniu 2018 r. wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych („wniosek”)¹.

¹ Dok. 8110/18.

Wniosek ma na celu wprowadzenie mechanizmu alternatywnego do istniejących narzędzi współpracy międzynarodowej i wzajemnej pomocy prawnej. Zajmuje się w szczególności problemami wynikającymi z ulotnego charakteru elektronicznego materiału dowodowego oraz aspektem „utrąty lokalizacji” – poprzez ustanowienie nowych procedur szybkiego, sprawnego i skutecznego transgranicznego dostępu.

2. Wniosek wykorzystuje i rozwija zasadę wzajemnego uznawania określoną w art. 82 ust. 1 TFUE, a jednocześnie zapewnia organom, usługodawcom i zainteresowanym osobom pewność prawa. Przewiduje on możliwość bezpośredniego skierowania nakazu przez organ wymiaru sprawiedliwości w państwie wydającym – na określonych zasadach – do usługodawcy lub jego przedstawiciela prawnego w innym państwie członkowskim. Organ wymiaru sprawiedliwości w państwie członkowskim, w którym zlokalizowany jest usługodawca lub jego przedstawiciel prawny, na tym etapie nie musi być zaangażowany w sprawę. Organ ten będzie interweniował wyłącznie w celu uznania i wykonania nakazu w przypadku, gdy usługodawca nie stosuje się do niego.
3. Z uwagi na szczególne potrzeby operacyjne i aspekty techniczne związane z dostępem do elektronicznego materiału dowodowego wiele państw członkowskich z zadowoleniem przyjęło proponowane zmiany, podkreślając, że potrzebne jest skuteczne i sprawne rozwiązanie praktyczne, które będzie oparte na wzajemnym zaufaniu.
4. Inne delegacje zgłosiły różne wątpliwości i zaproponowały, by wprowadzić obowiązek dania innemu państwu członkowskiemu możliwości zaangażowania się w procedurę poprzez złożenie notyfikacji organom wymiaru sprawiedliwości tego państwa członkowskiego, co pozwoli na ocenę legalności nakazu i wszelkich przeszkód w jego wykonaniu. W zależności od wyniku tej oceny organy wymiaru sprawiedliwości miałyby możliwość zgłoszenia sprzeciwu wobec wykonania nakazu.

5. Eksperci szczegółowo omówili dwa rozwiązania dotyczące takiej procedury notyfikacji:
- złożenie notyfikacji państwu członkowskiemu usługodawcy lub jego przedstawiciela prawnego, lub
 - złożenie notyfikacji państwu członkowskiemu osoby, której dane objęte są nakazem.
6. Debaty pokazały, że istnieje poparcie, ale również obawy – zarówno co do rozwiązania zaproponowanego w projekcie rozporządzenia, jak i różnych propozycji dotyczących notyfikacji.

Jako że kwestia ta leży u podstaw istoty wniosku, powinna zostać wyjaśniona w celu zapewnienia niezakłóconego przebiegu dalszych negocjacji. Prezydencja chciałaby zatem zapytać ministrów:

- czy potwierdzają podejście przedstawione w projekcie rozporządzenia; lub
- czy chcą, by zmienić to podejście poprzez wprowadzenie systemu notyfikacji.

W tym drugim przypadku – któremu z państw należy złożyć notyfikację (wykonującemu państwu członkowskiemu czy państwu członkowskiemu zainteresowanej osoby)?

Z uwagi na poczynione dotąd postępy i z myślą o zapewnieniu zakończenia negocjacji w odpowiednim terminie, tj. do grudnia, prezydencja zwraca się do ministrów o rozważenie – w ramach kompromisu – rozwiązania, zgodnie z którym do organów wykonującego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego zainteresowanej osoby byłaby wystosowywana notyfikacja w *celach informacyjnych*. Na tej podstawie notyfikowany organ może rozpocząć konsultacje z wydającym państwem członkowskim bez prawa do składania sprzeciwu wobec wykonania nakazu.